

Hideg

[Látó, 2011. október]

---

testté lesz magára szabja vázát
szájon kékre festi át a kármint
fogat tör saját rendjébe ráz át
sejtektől a bőrön túlra jár: mint

jégtömlő a csontod átsugároz
idő sem jut mértékre intened
rossz vendég hivatlan áll a házhoz
érzékteleenné zsibbad mindened

a száj a szem az arc végül kihűl
színben lázban hiába sejtitek
hideggé vált a mondat ott kívül

s csak ráng mint pályatévesztett ideg
mindegy ki szól ki ért (s miért) ki tűr
hideg hideg hideg hideg hideg

Kategória: vers, próza

Denumire autor: Farkas Wellmann Éva

Látó Szépirodalmi Folyóirat